

Čestitke pesnikoma

Dragica Jurečič-Sojerjeva izdala zbirko otroških pesmi, Ivan Dodič pa »Ujete tišine«

Takoj po prvomajskih praznikih so se v zbornici osnovne šole Danile Kumar zbrali predstavniki občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij in predstavniki te šole ter čestitali Dragici Jurečič-Sojerjevi in Ivanu Dodiču za zbirki pesmi, ki sta jih izdala v samozaložbi. Sojerjeva je izdala zbirko otroških pesmi in priročnik za estetsko vzgojo predšolskega otroka, Dodič pa zbirko pesmi z naslovom »Ujete tišine«.

Sojerjeva, ki ima pedagoško, zdravstveno in glasbeno izobrazbo, je pri svojem delu prišla na izvirno zamisel, novo metodo dela s predšolskimi otroci. Svoje pesmi iz zbirke »Pojem plešem« je povezala s čistim izraznim pesmom. Zbirka je tudi ilustrirana, opisuje pa naravne pojave in odnose. Zvezki zbirke imajo naslov: Zvonček, Zmaj, Ježek in Prepelica. V njih je 51 pesmic, ki jih je uglasbil Jakob Jež in partiture objavil v reviji Grlica. Zbirko lahko s pridom uporabijo v vzgojno varstvenih zavodih.

Ivan Dodič, upokojen prosvetni delavec, je znan kot večletni prosvetni referent v upravi občinske skupščine in kot večletni predsednik Zveze kulturno-prosvetnih organizacij občine Bežigrad. Še pred drugo svetovno vojno je napisal tri igre, ki so jih igrali na raznih amaterskih odrih po Sloveniji. Pisal je tudi pesmi in jih objavil v mladinskem in pionirskem tisku. Leta 1974 je izdal »Uganke in zanke«. V zbirki »Ujete tišine« je objavil 35 pesmi. Vse odkrivajo predvsem tri človeške in pesniške prvine, je v spremni besedi napisal sedaj že pokojni literat Mitja Me-

jak. Ena prvina je intimna in močna privrženost pesniški izpovedi, druga — čustvena širina pesnika, tretja pa njena plemenita misel, vera v človeka.

Povabilu na intimno počastitev obeh pesnikov — prosvetnih delavcev se je odzval tudi pisatelj in naš občan, Anton Ingolič, ki je vsem zbranim s preprosto in toplo besedo povedal kakšno življenje je bilo takrat, ko je iz-

šla njegova prva knjiga Lu-karji, in to življenje primerjal z današnjim. Čestital je obema avtorjema zbirki in občinskemu vodstvu ZKPO, ker ju ni prezrlo. »Tako lep odnos do njih« je rekel, »je tudi zame vzpodbuda za nadaljnje literarno ustvarjanje.«

Občinska ZKPO je avtorjema izročila skromna darila, učenci osnovne šole Danile Kumar pa so recitali njune pesmi.

V. J.

Anton Ingolič ogleduje zbirko pesmi »Pojem plešem«, zraven Ivan Dodič, avtor zbirke »Ujete tišine«.

Krematorij naj bo na Žalah

Pripombe ljubljanske Skupnosti za varstvo okolja

»Strinjamo se z odločitvijo, da zgradimo v Ljubljani krematorij«, so zapisali v uvodu pripomb na gradivo za izdelavo smernic za lokacijsko dokumentacijo krematorija na Žalah, na ljubljanski Skupnosti za varstvo okolja. Med pripombami pa so ugotovili, da bi morali načrtovalci že zdaj in ne šele v II. fazi novelacije GUP (pismo so namreč naslovili na LUZ) obravnavati površine pokopališča Zale kot jih je določil še danes veljavni predlog prostorske ureditve novega (razširjenega dela centralnega) pokopališča Zale — zazidalni načrt za posebne namene) iz leta 1967 in te površine ohraniti v najmanj takrat predvidenem obsegu. Že takrat so bile skromno določene, samo za dobo 30 let in za 360.000 prebivalcev.

Gradivo, ki bi moralo upoštevati navedene površine, pišejo, je lahko le osnova za izdajo odloka o zaščiti rezervata za bodočo širitev pokopališča (prostor med podal-

jškom Dimičeve, Dečkove ulice na zahodu, podaljškom severne meje današnjega pokopališča in Tomačevsko ceste na vzhodu), ki bi ga vključili v noveliran GUP tako kot bo-

do v noveliran GUP vključene, ne tudi spremembe rezervatov za ceste, magistralni plinovod in drugo.

V nadaljevanju pisma skupnosti za varstvo okolja Ljubljana ugotavlja, da je celotno obravnavanje problematike parcialno. Glede na dejstvo, da je primarna funkcija pokopališča ta, da sprejema umrle člane naše družbe, se jim zdi vprašanje velikosti in kvalitete površin za pokopavanje najbolj pomenljivo, kar predloženo gradivo, kot ugotavljajo, očitno zanemara, saj predstavlja možno končno fazo z zagotovilom le 6,5 ha dodatnih površin k že obstoječim. Zaradi geoloških in pedoloških lastnosti zemljišča pa sodijo, da je današnja lokacija ne samo idealna temveč tudi edina v širšem mestnem prostoru.

RAZSTAVA NA ČRNUČAH

V Domu zveze borcev NOV na Črnučah je bila razstava likovne sekcije Svobode Stožice-Jeziča, posvečena 27. aprilu — dnevu OF in 1. maju. V likovni sekciji sodeluje 10 članov v starosti od 23 do 60 let, različnih poklicev. V zadnjih dveh letih so organizirali že vrsto razstav, kjer so prikazali svoja likovna dela v olju, akvarelu, bakru in plastiki. Razstavljali so: inž. Alojz Dular, Leo Brajc, Jože Slovenc, Edo Stuchly, Leon Bajc ml., Nace Ramovž, Brane Kumar in Jožica Ozimek.

M. K.

GASILCI SO SE IZKAZALI

V nedeljo, 2. maja ob 15.20 se je oglašil rdeči petelin na gospodarskem poslopju, last Janeza in Marije Jeretina iz Podgorice 38. Iskrena pohvala gre Prostovoljnemu gasilskemu društvu Podgorica, ki je hitro in učinkovito ukrotilo petelina, da ni zdivjal še na bližnje strehe. Gasilci so bili hitrejši in skožnejši kot na vseh vajah. Priznanje velja tudi vsem vaščanom, ki so po svojih močeh priskočili na pomoč pri gašenju požara, kakor tudi gasilski brigadi iz Ljubljane.

J. J.

V. S.

Pripravljeni na vse

Vaja civilne zaščite v krajevni skupnosti Stadion

»V četrtek, 22. aprila, je po 15. uri Ljubljano preletelo nekaj izvidniških letal s sovražnimi nameni. Bojazen občanov je bila upravičena, kajti že čez dobre četrte ure so se oglasile sirene, ki so z zavijanjem opozarjale na bombni napad. V nekaj trenutkih so bila letala nad Ljubljano in začela trositi svoj nevarni tovor...« Tako je bilo izhodišče vaje enot in štabov civilne zaščite na območju krajevne skupnosti Stadion.

Zato so že takoj po prejemu ukaza o pripravljenosti enot storili vse, da bi odstranili morebitne poškodbe. Teh je bilo precej. Osnovna šola dr. Vita Kraigherja je bila v plamenih, prav tako Geološki zavod, večje poškodbe in požari pa so bili še na gradbeni tehniški šoli, v Ljubljanskih mlekarinah, TIP-TOP-u in v Termiki.

Gasilske enote so takoj krenile na delo in ob pomoči učencev, delovnih ljudi in

krajanov so požare najprej omejili, nato pa v celoti pogasili. Enote za prvo pomoč so nudile pomoč ranjenim, enote za vzdrževanje reda pa so skrbele za družbeno in privatno imovino ter urejale promet. Uro po napadu je bila nevarnost mimo in ljudje so se lahko vrnili iz zaklonišč...

Zgornje vrstice so sicer videti kot pričevanje iz preteklosti ali morda le kot igra, dejstvo pa je, da je dejanski pomen take vaje ogromen. Gre za preizkus, kako deluje naš široki obrambni mehanizem v krajevni skupnosti, gre za to, da vsakdo tudi v praksi vidi, kakšne so njegove naloge, ki jih je že poprej spoznal na teoretičnih predavanjih.

Vaja je uspela. Po krajevni skupnosti Stadion pa so še nekaj dni ostali raztreseni le-paki, ki so agresorja opozarjali, da je sem prišel zaman!

AVTOBUS ŠT. 14

Južna stran Ulice prvoborcev je pozidana s starejšimi nizkimi hišami, z okni tik nad cesto. Zlasti starejši ljudje v tej ulici smo veliko pretrpeli zaradi dve leti, ko se je ves avtomobilski promet od Titove na Slovenčovo cesto odvijal prav po tej ulici. Odkar je odprta Cesta 7. septembra skozi blokovsko naselje pred »Ruskim carjem«, se je v to ulico vrnilo normalno življenje.

Predlog O.K., objavljen v Pismih bralcev v prejšnji številki »Zbora občanov«, da naj avtoBUS št. 14 obrača po Ulici prvoborcev, ni meni in ne mnogim prebivalcem te ulice prav nič všeč, čeprav se strinjamo, da vožnja tega avtobusa na Ježico ni nujna. Mislim, da bi bilo najboljšje, če bi ta avtoBUS obračal v Savljah in se po Čerinovi ulici vrnil na Slovenčovo cesto. Savlje in Kleče se nimata avtoBUSne zveze in dokler ni druge rešitve, bi bila ta najboljša. Kako potrebna je avtoBUSna zveza prek Savelj, vem, ker se je tja preselila moja vnukinja, ne vem pa, kako bo ta predlog všeč drugim v Savljah in Klečah.

ALOJZIJA KOMAN

»ZBOR OBČANOV« Z NAPAKO

V zadnji številki ste nam predstavili, kako nastane »Zbor občanov«. Tudi za vas velja pogovor o bosi kovačevi kobili: najslabše fotografije v časopisu so bile prav tiste z vašimi sodelavci.

Skoraj prepričan sem, da ste se zmotili pri milijonski nakladi. Pa še to: ni bilo težko naštetih 50 sodelavcev, če ste zraven šteli prav vse, ki se »Zbora občanov« samo dotaknejo.

S. V.

● Odgovor uredništva:

Pogovor o bosi kovačevi kobili velja tudi za nas. Pri nakladi se nismo zmotili. V tiskarni »Dela« so 1971. natisnili 135.000 izvodov »Zbora občanov«, 1972. — 155.000, 1973. — 173.000, 1974. — 304.400 in 1975 314.500 izvodov.

Med sodelavce smo šteli člane izdajateljskega sveta (14), uredniškega odbora (9) in 23 avtorjev prispevkov (če je avtor tudi član ured. odbora, smo ga seveda šteli le enkrat), pa akviziterja, administratorico in raznašalce časopisa (11), v tiskarni pa tri ročne stavce, ki so se najbolj neposredno ukvarjali z našim časopisom.

PIONIRJI V BRESTANICI

V Brestanici je bil 26. in 27. aprila zbor pionirjev-zgodovinarjev in likovnikov. Z osnovne šole Franceta Bevka se je srečanja udeležilo 9 sedmošolcev in sedmošolk. Na proslavi ob 35-letnici OF in 1. maja je govoril tov. Franc Setinec. Kulturni program so izvedli pionirji z brestaniške šole, nato pa je bil sprejem in predaja Kurirčkov pošte.

A. K.

● SAVSKO NASELJE

PRORACUN SPREJET — Svet Krajevne skupnosti Sav. naselje je konec meseca sprejel predlog proračuna za letošnje leto. Iz njega je razvidno, da so načrtovana sredstva precej večja kot lani. Tako so lani realizirali 691.053,95 dinarjev dohodkov in 638.296,55 dinarjev izdatkov, ostanek pa je znašal 42.757,40 dinarjev. — V letošnjem letu je predvideno 768.900 dinarjev dohodka in 762.900 dinarjev izdatkov.

ODLIKOVANJA — V zadnji številki smo poročali o podelitvi odlikovanj v Savskem naselju. Dobili smo le podatke za člane osnovne organizacije ZB NOV. Na isti slovesnosti ob dnevu OF so odlikovanja dobili še: Milan Brezovar, Jože Neuman in Emanuel Žagar (red dela z zlatim vencem), Ivan Česen in Marija Večko-Pirnat (red republike z bronastim vencem), Franjo Smole, Ladislav Skraban in Ivan Štih (red zaslug za narod s srebrno zvezdo), Iztok Ausec,

Silvo Bergant, Marija Čebokli-Cernalogar, Avgust Drobež, Vera Izrovc-Velikonja, Zvonka Japelj-Doblšek, Ančka Velkavrh-Zagar in Slavko Žugič (red dela s srebrnim vencem).

● BEŽIGRAD

HRANA ZA STAROSTNIKE — Med ostarelimi in bolnimi krajanji je nekaj takih, ki so nujno potrebni pomoči. Glede na to je KS sprejela predlog njene socialne in patronažne službe, naj bi tem prinašali toplo hrano na njihove domove še pred izvedbo ankete, o kateri smo že poročali. Tako prejema redno vsak dan tople obroke osem starostnikov, med njimi sta dve nepokretni bolnici, ostalih šest je starih od 70 do več kot 80 let. Med slednjimi je zakonski par, drugi pa so osamljeni. Njihovi otroci živijo, razen v enem primeru, zunaj Ljubljane in so vsi skupaj pozabili na mater ali očeta.

Tople obroke, ki jih z velikim zadovoljstvom prinašajo prizadetim učenci višjih razredov šole Vita Kraigherja,

pripravljajo v gostilni »Planica«. Za dva starostnika, ki sta brez sredstev, plača hrano Krajevna skupnost, za enega (pol obroka) pa gostinsko podjetje »Bežigrad«; ostali plačajo stroške sami, ker so tega zmožni.

● STADION

ZAKLJUČEK GRADNJE — Na malodane vseh sejah sveta krajevne skupnosti Stadion je bila osrednja točka dnevnega reda razprava o gradnji doma družbenih organizacij. Dolgo so reševali predvsem finančne probleme, zdaj pa se pogovarjajo že o bolj razveseljivih stvareh, kot so notranja ureditev in datum otvoritve. Sicer pa so na zadnji seji sveta obravnavali med drugim tudi poročilo o problematiki dela Postaje Milice na območju krajevne skupnosti Stadion.

● BORIS KIDRIČ

SOCIALNA POMOČ — Lani je prejelo redno družbeno pomoč 17 krajanov, pomoč družini je prejelo v enkratnem znesku 8 družin oziroma mater samohranilk, enkratno zimsko pomoč pa je prejelo 60 družin in posameznikov. Socialno-zdravstvena komisija je spremljala tudi problematiko varstva predšolskih otrok. Teh je bilo lani v organiziranem varstvu preko 60 odstotkov, za ostale pa so skušali poiskati primerno oskrbo pri zasebnih varuhinjah.